

Arrest

nr. 199 694 van 13 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtounse etnie. U werd in 1370 (1991) geboren in een vluchtelingenkamp in Peshawar, Pakistan. Uw vader was samen met zijn gezin en zijn broer Afghanistan ontvlucht omwille van de slechte veiligheidssituatie tijdens de Sovjet-oorlog. U verbleef in Pakistan zonder documenten. U woonde op verschillende adressen in Peshawar en omgeving. U ging vier jaar naar school en stopte toen u zeven jaar was.

U studeerde nadien een tijdje voor automecaniciën maar had er weinig interesse in. Nadien werkte u samen met uw vader in een kruidenhandel. U had toen u jong was een auto-ongeluk waardoor u nu lijdt aan geheugenproblemen.

U had in Peshawar een relatie met uw nicht. U vroeg haar hand maar dit werd door haar familie geweigerd. Hierna kwam het uit dat u een relatie met haar had gehad. Het gezin van uw nicht verhuisde terug naar Afghanistan.

Omwille van de verslechterde situatie voor Afghanen in Pakistan keerde u een jaar nadien, in april of mei 2012, samen met uw familie ook terug naar Afghanistan. Jullie woonden in het ouderlijk huis in Ghokdara in het district Deh Bala (ook gekend als Haska Meena) in de provincie Nangarhar. U werkte daar af en toe op de landbouwgronden van uw familie.

De familie van uw nicht woonde ook in Ghokdara, maar verhuisde uit schaamte naar een ander dorp. Ze vroegen in ruil voor de slechte naam die u hun had bezorgd dat één van uw zussen met iemand van hun familie zou trouwen. Uw familie weigerde dit.

Door de problemen met uw relatie voelde u zich niet goed en u besloot het Afghaans leger te vervoegen. U ging in Hamal 1392 (maart-april 2013) naar het rekruteringsbureau en bleef een nacht in Jalalabad. De dag nadien belde uw moeder en ze vertelde dat de taliban de avond voordien naar uw huis was gekomen omdat u zich ging aansluiten bij het leger. Ze bedreigden uw familie. U besloot niet bij het leger te gaan en keerde terug naar huis. Twee dagen later gaven de taliban een dreigbrief aan de mullah van de moskee. Uw familie vertelde u dit echter niet. Omwille van uw problemen met uw relatie en met de taliban begon u drugs te gebruiken. U schreef ook veel poëzie. Twee jaar later kwam er nog een dreigbrief van de taliban toe. U besloot het land te verlaten.

U verliet Afghanistan vijftien dagen na het offerfeest in 2015, wat overeenkomt met begin-midden oktober 2015.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan vermoord te worden door de familie van uw nicht. U vreest ook de taliban.

U legt ter staving van uw asielaanvraag de volgende documenten neer: uw taskara (origineel), de Pakistaanse vluchtelingenpas van uw vader (origineel), twee dreigbrieven (originelen), een medisch document uit Pakistan (origineel), een medisch document uit België (origineel), een schrift met door u geschreven poëzie en drie enveloppes van verzending (originelen).

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, wordt vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 2, gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Deh Bala, provincie Nangarhar, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming.

Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw recent verblijf in het Deh Bala district omdat u een zeer gebrekkige geografische kennis bezit van de regio. Uw verklaringen over de plaatsen in uw regio zijn bijzonder vaag en incoherent. U verbleef nochtans drie jaar lang ononderbroken in deze regio en er kan dan ook van u verwacht worden dat u een coherent beeld zou kunnen schetsen van de onmiddellijke omgeving van uw woonplaats. De dorpen die u noemt, die rondom uw dorp zouden liggen (Sre Murgay en Hajian, gehoorverslag 20 juli 2017, p. 7) zijn niet teruggevonden op de kaarten waarover het CGVS beschikt. U verklaart dat Kotowal ten Zuiden van uw dorp ligt (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 7) en dat het districtscentrum aan de andere kant van uw dorp ligt, dus ten Noorden (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 11). Nadien situeert u echter bij het tekenen van een kaart Kotowal plots ergens anders, met name tussen uw dorp en het districtscentrum (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 8).

U verklaart correct dat Jow Dara, Gurguray en Mia Ji Baba niet in de richting van Jalalabad liggen. U verklaart echter dat Shpola ook niet in de richting van Jalalabad ligt (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 8), terwijl dit volgens de beschikbare kaarten wel duidelijk onderweg ligt naar Jalalabad. Met betrekking tot Shpola verklaart u nadien dat het bij Gagra ligt ten Zuiden van uw dorp (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 9). Gagra ligt echter vlakbij uw dorp en op ongeveer dezelfde hoogte (licht zuidelijk), terwijl Shpola, zoals eerder uiteengezet, ten Noorden van uw dorp ligt op de weg naar Jalalabad. Wanneer er nadien uitdrukkelijk gevraagd wordt of Shpola onderweg ligt naar Jalalabad, antwoordt u dat u denkt van wel. Nadien zegt u ook nog dat het ten Noorden van uw dorp ligt en na het districtscentrum (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 11-12).

U kent het dorp Kotagay niet (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 10), hoewel dit in de nabijheid van uw dorp ligt. Gevraagd naar het dorp Rawgay, dat vlakbij uw dorp ligt, zegt u eerst dat het in uw dorp is, dat het een dorp is, maar dat u er nog nooit bent geweest. Dan zegt u dat het ook een weg is. Gevraagd naar waar die weg dan gaat geeft u de volgende vage uitleg "daar is een berg, bij die berg zijn er paden, die gaan naar Rawgay, en daar ligt Rawgay dicht bij die paden" (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 7). Gevraagd om Rawgay op een zelf getekende kaart te situeren, zegt u enkel dat het in de dorpen is en kan u niet aantonen op de kaart waar het ligt. U verklaart dat dit komt omdat u zich in Afghanistan fysiek en psychisch niet goed voelde (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 9). Rawgay is een dorp vlakbij uw dorp en er kan dan ook van u, zelfs als u persoonlijke problemen had in Afghanistan, verwacht worden dat u enigszins kan situeren waar het zich bevindt. Het feit dat u niet wil aanduiden op de kaart waar Rawgay ligt contrasteert bovendien met de vage uitleg die u voordien probeerde te geven over de ligging van Rawgay en waarbij u de indruk probeerde te wekken dat u wist waar het lag, en dat het zelfs in uw dorp zou liggen. Ook bij uw tweede gehoor verklaarde u bovendien dat Rawgay een subdorp is van uw dorp (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 21), waardoor het des te vreemder is dat u het niet precies kan lokaliseren.

Gevraagd naar het dorp Tangay verklaart u dat dit bij Shpole dorp ligt (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 9). Er is geen enkel dorp in de omgeving van Tangay gevonden dat Shpole heet. Vermoedelijk bedoelt u Shpola, een dorp dat u voordien ook noemde (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 8). Dit ligt echter, zoals eerder uiteengezet, ten Noorden van uw dorp en in de richting van Jalalabad. Tangay ligt echter in het uiterste Zuiden van uw dorp. Het is zeer opvallend dat u de locatie van Tangay niet kent, aangezien u bij uw tweede gehoor verklaart dat Tangay een subdorp van uw dorp is (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 21). U verklaart dat Yaghi Band ook ten Zuiden van uw dorp ligt. U zou dit van uw neven hebben gehoord en bent er zelf nooit langsgekomen (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 11). Yaghi Band ligt echter ook ten Noorden van uw dorp en op de weg naar Jalalabad. Er wordt dan met u geverifieerd of Yaghi band niet in de richting van Jalalabad ligt, waarop u zegt dat het niet weet (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 11). U wordt geconfronteerd met het feit dat u voordien zei dat Yaghi Band ten Zuiden van uw dorp ligt, waarop u verklaart dat u dat inderdaad denkt (gehoorverslag 20 juli 2017).

Ook over de ligging van Yaghi Band, dat nochtans dichtbij uw dorp ligt en waar u wél minstens twee keer bent langsgekomen onderweg naar Jalalabad (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 8), geeft u dus onzekere, incoherent en vage informatie. Ook Tudgay verklaart u te kennen en u zegt dat het dichtbij Haji Jian dorp ligt onderweg naar het districtcentrum. Gevraagd om dit op de kaart aan te duiden weigert u dit te doen omdat u maar twee keer naar het districtcentrum bent geweest en het dus niet kan (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 21). Shaykhan verklaart u ook te kennen, maar u hebt geen idee waar het is en weet enkel dat mensen daar naar begrafenis en huwelijken gingen (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 19). Nochtans ligt Shaykhan ook in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp.

Nog verwarrender is uw uitleg over de onmiddellijke omgeving van uw dorp bij uw tweede gehoor. Er werd tijdens dit gehoor samen met u een kaart opgesteld waarbij de dorpen in uw regio van Noord naar Zuid, de weg van Jalalabad langs het districtcentrum volgend, op uw aanwijzingen als volgt werden weergegeven: het dichtst bij Jalalabad ligt Kotagay en dan richting Zuiden de weg volgend opeenvolgend het districtcentrum, Kotawal en Tangay, uw dorp, Jaw Dara en het meeste zuidelijk ligt Oghoz (zie kaart aangehecht aan gehoorverslag 24 augustus 2017). Deze situering van de dorpen komt niet overeen met de kaarten waarover het CGVS beschikt. Kotagay ligt volgens deze kaarten bijna even zuidelijk als Oghoz, dus omgekeerd van wat u aanduidt op uw kaart. Kotawal ligt ten Zuiden van uw dorp, in plaats van ten Noorden ervan zoals u aanduidt op de kaart. Daarenboven komen uw verklaringen over de omgeving van uw dorp tijdens het tweede gehoor niet overeen met uw verklaringen tijdens het eerste gehoor. Tijdens het eerste gehoor kende u Kotagay niet, tijdens het tweede gehoor verklaarde u dit wel te kennen (maar situeerde het fout). Tijdens het eerste gehoor zei u dat Kotawal ten Zuiden van uw dorp lag, en tijdens het tweede gehoor situeert u het ten Noorden van uw dorp.

U weet wel dat ten Zuiden van Deh Bala men in de Spin Ghar bergen komt en de grens met Pakistan (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 11). U weet ook dat het dorp Jaw Dara ten Zuiden van uw dorp ligt (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 17) en dat Gurgurai en Angur Kalai in de buurt van Papin liggen (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 12).

U weet dat Papin en Gurgurai dorpen zijn die dicht bij elkaar liggen en kan deze ongeveer situeren ten Zuid-Oosten van uw dorp (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 10). Gevraagd hoe u naar Gurgurai zou gaan geeft u een vage uitleg "langer dan het is een smalle rivierbedding en dan door velden en dan een paar kleine dorpen" om te besluiten dat u niet goed weet waar het is "het is onderweg maar nooit geweest, ik zei het in mijn vorig interview ik had geen vriendschappen met niemand buiten mijn dorp en ik zou ook nooit gaan ik had het issue met het meisje". U geeft uiteindelijk toe dat het duidelijk is dat u niet weet waar Gurgurai ligt maar dat het een dorp in uw gebied is. Gevraagd naar de veiligheidssituatie in Gurgurai verklaart u dat deze slecht was en dat er gevechten waren van taliban en Daesh, maar u kan geen specifiek voorbeeld geven en vermeldt vaag gevechten tegen mensen, aan checkpoints en bomaanvallen. U kan hier echter geen details over geven (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 11).

Omwille van het feit dat u uw geografische kennis niet toereikend was, is er afgecheckt of het dorp "Ghostara" dat zich op de kaarten van het CGVS bevindt, wel degelijk hetzelfde is als "Ghokdara", de naam van uw dorp. Tijdens het eerste gehoor zei u dat u ervan uitging dat het hetzelfde dorp was, maar met een andere schrijfwijze, omdat er geen dorp in de omgeving is dat "Ghostara" heet (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 11). U wordt tijdens het tweede gehoor geconfronteerd met het feit dat uw dorp zich niet bevindt waar u het aanduidt op de kaart, en dat uw uitleg over de dorpen errond ook niet klopt. U verklaart hierop dat uw dorp vroeger Kharkay heette (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 19-21). Er is echter geen dorp met de naam Kharkay teruggevonden op de kaarten waarover het CGVS beschikt. Oghoz, Amad Khail en Segh zijn volgens u omliggende dorpen. Hiervan is alleen Oghoz teruggevonden. Zelfs als uw dorp vlakbij Oghoz ligt, is dit in de regio/vallei waarover vragen werden gesteld en zou u deze regio dus moeten kennen. U verklaart dat Sra Murgay, Aba Khel, Haji Jani Kalai, Tangay en Rawgay subdorpen zijn van uw dorp (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 21). Van deze subdorpen zijn alleen Tangay en Rawgay teruggevonden, die ook in dezelfde vallei en in de onmiddellijke omgeving van het gevonden dorp "Ghostara" liggen. Dit is dus wel degelijk de regio van de door u beweerde herkomst. Zoals eerder uiteengezet, is uw uitleg over de dorpen in deze regio incoherent, vaag en incorrect. Deze vaststelling blijft overeind, zelfs als men ervan uit zou gaan dat het dorp "Ghostara", dat op de kaarten ligt, niet uw dorp is.

U verklaart over uw gebrek aan geografische kennis dat u niet veel buitenkwam en daardoor die zaken niet weet (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 22).

Het feit dat u niet veel buitenkwam verklaart niet waarom uw kennis van de geografie van de onmiddellijke omgeving van uw dorp dermate slecht is. Daarenboven is het niet alleen uw gebrek aan geografische kennis dat ertoe leidt dat uw recent verblijf in Deh Bala ongeloofwaardig wordt geacht. Naast een gebrekkige geografische kennis hebt u namelijk ook geen voldoende kennis van de veiligheidssituatie in Deh Bala district gedurende de drie jaren dat u er zou gewoond hebben. U hebt bijvoorbeeld geen kennis van acties van de Amerikanen tegen de gewapende groeperingen in Deh Bala en weet ook niets over luchtaanvallen in de periode dat u in Deh Bala woonde (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 15). Nochtans vonden er tijdens uw verblijf in Deh Bala veelvuldig drone-aanvallen plaats. Alleen al tussen juni en augustus 2015 werden er zeven droneaanvallen uitgevoerd. Eén van deze vond plaats in Gurguray, een dorp dat u zelf vermeldde en zich niet ver van uw dorp bevindt. Dat u van geen enkele van deze luchtaanvallen, nochtans impactvolle gebeurtenissen waar in de regio zeker over gesproken werd, op de hoogte bent doet verder twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Deh Bala. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat de drone aanvallen allemaal recent gebeurden (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 17). Zoals eerder uiteengezet, vonden er echter veelvuldige droneaanvallen plaats tijdens uw aanwezigheid in Deh Bala. Tijdens het tweede gehoor begint u plotseling wel over drone aanvallen, u situeert deze in Papin, Gurgurai en Oghoz. U verklaart echter dat het geen vliegtuigen waren, waarop er gevraagd wordt wie er dan de bommen dropte. Hierop zegt u dat u het zelf niet zag omdat u niet ging kijken en dat u dus niet zeker kan zijn of het gebeurde, maar dat er 's nachts geluid was en dat je dan 's morgens verwoeste huizen ziet. Gevraagd naar waar u die vernietigde huizen dan ziet, antwoordt u ontwijkend dat de ouderen in het dorp over die dingen spraken en begint u over uw verwondingen en het feit dat u niet veel buitenkwam en zich niet met de rest moeide (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 12). U wordt daarop geconfronteerd met het feit dat u bij het eerste gehoor zei niets te weten over luchtaanvallen. U reageert hierop door te zeggen dat uw verklaringen ongewijzigd zijn en dat iemand alleen over iets kan praten als hij het met zijn eigen ogen gezien heeft (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 13). Dit verklaart niet waarom u bij uw eerste gehoor niets wist over luchtaanvallen in Deh Bala en deze bij uw tweede gehoor wel vermeldde. Daarenboven bleef u ook bij uw tweede gehoor zeer vaag over deze luchtaanvallen.

U verklaart dat Islamitische Staat (IS) sinds een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan in de regio aanwezig was (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 14) maar weet niet of het Afghanen zijn of waar ze vandaan komen. U kan daarenboven slechts één voorbeeld geven van een actie van IS in het gebied, met name dat ze een baby zouden gescheurd hebben in het Mamand gebied (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 16). Het valt ook op dat u Mamand niet echt kan situeren, u denkt dat het ten Zuiden ligt van uw dorp maar u bent er niet geweest en verklaart dat u daardoor niet weet waar het ligt (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 16). Bij het tweede gehoor verklaart u echter plots dat Mamand naast uw dorp en naast Gurgurai ligt, op ongeveer een half uur te voet. Gevraagd of dat zonsopgang of zonsondergang is zegt u dat het niet Noorden of Oosten is, maar achter uw dorp en lager (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 10). U legt dus over de verschillende gehoren heen geen coherente verklaringen af over het feit of u al dan niet de ligging van Mamand kent en waar het dan zou liggen. U verklaart nadien dat u een paar namen kent van IS commanders, maar wanneer er wordt doorgevraagd kan u er slechts één geven, met name A/ K. (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 16-17).

U verklaart dat er in uw regio altijd gevechten zijn tussen Daesh en de taliban (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 12), maar u kan geen enkel concreet voorbeeld geven van een dergelijk gevecht (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 17). Uit verschillende nieuwsberichten blijkt echter dat er grootschalige clashes tussen IS en de taliban plaatsvonden in Deh Bala tijdens de periode dat u daar woonde. In mei 2015 bijvoorbeeld leidden gevechten tussen IS en de taliban in het Nari Oba gebied tot de dood van verschillende strijders aan beide kanten. Een nieuwsbericht in juni 2015 vermeldt dat gevechten tussen IS en de taliban zelfs leidden tot een vluchtelingenstroom van Deh Bala naar Jalalabad. In juli 2015 werden er 11 strijders gedood bij gevechten tussen IS en de taliban in Gurguray. Deze nieuwsberichten tonen aan dat er op een korte periode toch grootschalige gevechten plaatsvonden tussen IS en taliban, en dat deze gevechten een impact hadden op de burgerbevolking. Dat u geen enkel voorbeeld kan geven van een clash tussen IS en de taliban is dan ook erg opvallend. U verklaart ook geen weet te hebben van acties van de overheid of de Amerikanen tegen IS, Taliban of andere gewapende groeperingen (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 15). Zoals eerder gesteld, waren er nochtans veelvuldige drone-aanvallen in Deh Bala. De NAVO troepen waren in juli 2014 ook nog actief bij een operatie in Deh Bala waarbij vier strijders om het leven kwamen. Er werd ook bijvoorbeeld in september 2014 door het de Special Forces van het Afghaans leger een drie dagen durende actie ondernomen tegen strijders in o.a. Shpoli en Kotwal, waarbij minstens 12 strijders het leven lieten. Het gaat hier vermoedelijk om Kotawal en Shpola, twee plaatsen die dicht bij uw dorp liggen en die u vernoemde tijdens het gehoor. U zou dus toch op de hoogte moeten zijn van dergelijke grootschalige acties.

Uw zeer beperkte kennis van de veiligheidssituatie is des te opvallender omdat u af en toe wel naar lokale radiostations luisterde (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 13), en dus toch toegang had tot nieuws en informatie.

U haalt een incident aan waarbij zeven dorpsoudsten gedood werden doordat ze op een bom moesten gaan zitten. Volgens u werd dit gedaan door de taliban (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 13-14). U lijkt echter te verwijzen naar een bekend incident waarbij IS, en niet de taliban, dorpsoudsten doodde door hen op explosieven te laten zitten. Dit was een erg gekende actie van IS en het feit dat dit foutief toeschrijft aan de taliban wekt verdere twijfels over uw recente herkomst.

U legt ook vage verklaringen af over de verkiezingen die plaatsvonden toen u in Deh Bala woonde. U verklaart correct dat er in 1393 verkiezingen plaatsvonden in Afghanistan maar kan hier geen nadere tijdsbepaling op plakken, zelfs niet in welk seizoen deze verkiezingen plaatsvonden. Buiten Ashraf Ghani en Abdullah Abdullah kan u geen andere kandidaten noemen. U verklaart dat de dorpsbewoners in het districtscentrum gingen stemmen waar ze "waarschijnlijk een plaats hadden voorbereid"(gehoorverslag 20 juli 2017, p. 17-18). Het feit dat u slechts over zeer beperkte informatie beschikt met betrekking tot de verkiezingen, nochtans een belangrijk evenement, duidt verder op de ongelooftwaardigheid van uw recente herkomst.

Aanvullend wijst het CGVS erop dat u ook vaag blijft over de landbouwactiviteiten van uw familie. U verklaart dat u soms meehielp op het land (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 15), af en toe uit interesse om daar te zijn (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 24). U kan echter slechts weinig details geven over wat uw familie deed met haar oogsten. U verklaart dat uw familie maïs verkocht, maar weet niet hoeveel ze voor een zak maïs vroeg omdat ze dat slechts één of twee keer in uw bijzijn deden en u vroeg niet hoeveel het kostte. U weet ook niet wie de eigenaar van de molen is waar de tarwe wordt gemaal en ook niet hoeveel dat kostte. Ook over het proces van het scheiden van het kaf van het koren bent u erg vaag: "Vroegere technieken misschien machines nu ik ging het proces nooit bekijken mijn broers deden het, maar met de hulp van koeien doen ze het, global heet het". Uiteindelijk verklaart u dat u maar één in de drie of vijf maanden naar het veld ging (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 16). Uw vage verklaringen over de landbouwactiviteiten van uw familie zaaien verdere twijfels over uw recent verblijf in Deh Bala.

*Ook over de conflictbemiddeling in uw dorp kan u weinig informatie geven. U vertelt dat de maliks S. en K. zich bezig hielden met alle conflicten. U geeft een voorbeeld van één conflict waarbij uw familie betrokken was, maar kan geen enkel ander conflict aanhalen. U zegt dat als er een persoonlijk familie-*issue* is dat ze het onder elkaar proberen op te lossen (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 16-17). Eerder haalde u echter aan dat de maliks tussen kwamen bij alle conflicten, dus het is erg opvallend dat u buiten een conflict in uw familie, geen enkel ander conflict kan aanhalen.*

Gezien uw gebrekkige verklaringen over de geografie van Deh Bala en de veiligheidssituatie tijdens de jaren dat u er woonde, kan het CGVS geen geloof hechten aan het door u beweerde verblijf in Deh Bala. Hieruit vloeit voort dat ook aan de door u aangehaalde asielmotieven, die nauw verband houden met uw verblijf in Deh Bala, geen geloof kan worden gehecht.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor verschillende keren uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er belangrijke twijfels bestonden betreffende uw verklaringen over uw recent verblijf in Afghanistan (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 26, gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 21-22, 23). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U volhardt echter in uw verklaringen en verklaart dat u niet alle informatie hebt doordat u zich niet goed voelde (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 27).

De medische documenten die u neerlegt staven echter niet dat u door de verwondingen aan uw hoofd in dergelijke mate last zou hebben van cognitieve- of geheugenproblemen dat u niet in de mogelijkheid verkeert om deel te nemen aan het gehoor. Integendeel, het Belgisch medisch rapport toont aan dat de uitslagen van uw neurologische onderzoeken volledig neutraal waren. Ook tijdens het tweede gehoor volhardt na confrontatie met de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst in uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. De vluchtelingenpas van uw vader kan enkel staven dat hij indertijd naar Pakistan vluchtte. Deze pas staat niet dat u bent teruggekeerd naar Afghanistan en drie jaar in Deh Bala hebt verbleven. Het schrift met poëzie staat enkel dat u poëzie schrijft en staat noch uw herkomst, noch het feit dat uw problemen kende door uw poëzie. De medische documenten van Pakistan en België staven niet dat u in dergelijke mate lijdt aan cognitieve – of geheugenproblemen dat u de gehoren niet zou kunnen afleggen. Daarenboven blijkt uit het Belgisch document, zoals reeds eerder uiteengezet, dat uw neurologische onderzoeken normaal bleken. Met betrekking tot uw taskara en de twee dreigbrieven die u neerlegt wijst het CGVS erop dat uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst en asielrelaas niet aannemelijk maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur. Aangaande de motivering van de bestreden beslissing dat zijn geografische kennis ontoereikend zou zijn, merkt verzoeker op dat hij het grootste deel van zijn leven heeft doorgebracht in een vluchtelingenkamp en hij slechts de laatste drie jaar voor zijn vertrek in Afghanistan heeft doorgebracht. Hij acht het dan ook niet ernstig dat van hem een uitgebreide geografische kennis wordt verwacht.

Verzoeker merkt op dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich in zijn beslissing grotendeels baseert op de geografische kennis van verzoeker en een encyclopedische kennis verwacht, hetgeen ook blijkt uit het feit dat de commissaris-generaal een kaart ter hand nam en van verzoeker verwachtte dat hij alle dorpen kon aanduiden inclusief de juiste windrichting. Verzoeker benadrukt in dit verband dat hij zelfs nooit in deze dorpen is geweest en zelfs het grootste deel van zijn leven zelfs niet in de regio heeft doorgebracht. Daarnaast heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening gehouden met zijn profiel, aldus verzoeker. Hij vervolgt met te stellen dat hij wel degelijk een voldoende kennis bezit over zijn regio van herkomst, aangezien hij verschillende dorpen perfect kon situeren, het Spin Ghar gebergte kon thuisbrengen en ook dorpen kon opnoemen die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelfs niet kon vinden op haar kaart. Wat betreft dit laatste punt merkt verzoeker op dat het loutere feit dat de opgesomde dorpen niet terug te vinden zijn op de voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikbare kaarten allermindst betekent dat zij niet bestaan. Verzoeker hekelt voorts dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn dorp zelfs niet exact kon situeren en aldus de herkomstcheck baseerde op dorpen die zij wel konden terugvinden in de buurt van waar het dorp van verzoeker volgens de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zou moeten liggen. Dat de commissaris-generaal er desalniettemin vanuit gaat dat verzoeker op de hoogte moet zijn van alle dorpen in de (ruime) omgeving van zijn dorp, is dan ook niet ernstig te noemen. Verzoeker benadrukt in dit kader nog dat hij geen scholing heeft gehad en steeds als vluchteling heeft geleefd, zodat een analytische en encyclopedische manier van werken voor hem aldus zeer moeilijk is. Wat betreft zijn gebrekkige kennis omtrent bepaalde incidenten in zijn regio wijst verzoeker op zijn druggebruik in die periode. De incidenten over dewelke hij iets hoorde heeft hij evenwel benoemd gedurende het gehoor. Daarnaast wijst hij op het feit dat hij inmiddels twee jaar in België is en vele zaken vergeten is en ook nog dat hij te kampen heeft met geheugenproblemen. Verzoeker stelt bovendien tot zijn verbazing vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen motivering opneemt met betrekking tot zijn asielrelaas, hetgeen nochtans de voornaamste reden vormt voor zijn vertrek uit Afghanistan.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM). Hij stelt dienaangaande dat zijn Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist en dat de situatie in heel Afghanistan desastreus is zodat hij zich nergens veilig kan vestigen. Verzoeker citeert uit een rapport van Amnesty International van oktober 2017 waaruit blijkt dat Afghanistan geen veilig land is en dat vele Afghanen die naar hun land van herkomst moeten terugkeren riskeren te worden vervolgd, gemarteld, ontvoerd of zelfs gedood. Uit hetzelfde rapport blijkt tevens dat de situatie in Afghanistan steeds onveiliger wordt en er meer en meer doden vallen. Verzoeker meent dan ook dat het voor hem onmogelijk is om terug te keren naar zijn land van herkomst en er een menswaardig leven te leiden. Hij is er immers zeker van dat hij ten prooi zal vallen van de taliban of slachtoffer zal worden van willekeurig geweld. De actuele situatie in heel Afghanistan is dan ook erg onveilig, waardoor het terugsturen van Afghanen een schending inhoudt van het *non-refoulement* beginsel. Tot slot verwijst verzoeker naar zijn bijzonder kwetsbaar profiel, met name het feit dat hij in Europa verwesterd is en aldus gevaar loopt op vervolging.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgend stuk: een rapport van Amnesty International "*Forced back to danger. Asylum-seekers returned from Europe to Afghanistan*" van oktober 2017.

Ter terechtzitting legt verzoeker nog volgende stukken neer die in zijn aanvullende nota worden omschreven als een brief van de politie en een brief van de dorpsouderste (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof gehecht kan worden aan zijn verblijf in het district Deh Bala, provincie Nangarhar, Afghanistan vermits (i) verzoeker een zeer gebrekkige geografische kennis bezit van de regio nu zijn verklaringen hieromtrent bijzonder vaag en incoherent zijn; (ii) verzoeker eveneens een gebrekkige kennis vertoont omtrent de veiligheidssituatie in Deh Bala district gedurende de drie jaar dat hij er zou hebben gewoond; (iii) verzoeker daarenboven erg vage verklaringen aflegt omtrent de landbouwactiviteiten van zijn familie en (iv) de door verzoeker in de loop van de procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen.

2.3.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 29 september 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.3.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers op goede gronden dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Ghokdara, district Deh Bala (ook wel: Haska Meena), provincie Nangarhar, Afghanistan.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot dat verzoeker zijn verblijf in het dorp Ghokdara, district Deh Bala, provincie Nangarhar, Afghanistan niet aannemelijk maakt, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Immers, in zoverre verzoeker er ter verklaring van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen op wijst dat hij het grootste deel van zijn leven in een vluchtelingenkamp doorbracht, slechts de laatste drie jaar voor zijn vertrek in Afghanistan heeft doorgebracht en het aldus niet ernstig is om van hem een uitgebreide geografische kennis te verwachten waarbij hij alle dorpen zou moeten kunnen aangeven met inbegrip van de windrichting, dient erop gewezen dat verzoeker geen enkele valabele verklaring bijbrengt om de in de pertinente motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Van verzoeker, die verklaart drie jaar in het dorp Ghokdara, district Deh Bala (ook wel: Haska Meena), provincie Nangarhar, Afghanistan te hebben gewoond, kan namelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij een gedegen geografische kennis bezit van deze regio, *quod non*. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: *“Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw recent verblijf in het Deh Bala district omdat u een zeer gebrekkige geografische kennis bezit van de regio. Uw verklaringen over de plaatsen in uw regio zijn bijzonder vaag en incoherent.*

U verbleef nochtans drie jaar lang ononderbroken in deze regio en er kan dan ook van u verwacht worden dat u een coherent beeld zou kunnen schetsen van de onmiddellijke omgeving van uw woonplaats. De dorpen die u noemt, die rondom uw dorp zouden liggen (Sre Murgay en Hajian, gehoorverslag 20 juli 2017, p. 7) zijn niet teruggevonden op de kaarten waarover het CGVS beschikt. U verklaart dat Kotawal ten Zuiden van uw dorp ligt (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 7) en dat het districtscentrum aan de andere kant van uw dorp ligt, dus ten Noorden (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 11). Nadien situeert u echter bij het tekenen van een kaart Kotawal plots ergens anders, met name tussen uw dorp en het districtscentrum (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 8).

U verklaart correct dat Jow Dara, Gurguray en Mia Ji Baba niet in de richting van Jalalabad liggen. U verklaart echter dat Shpola ook niet in de richting van Jalalabad ligt (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 8), terwijl dit volgens de beschikbare kaarten wel duidelijk onderweg ligt naar Jalalabad. Met betrekking tot Shpola verklaart u nadien dat het bij Gagra ligt ten Zuiden van uw dorp (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 9). Gagra ligt echter vlakbij uw dorp en op ongeveer dezelfde hoogte (licht zuidelijk), terwijl Shpola, zoals eerder uiteengezet, ten Noorden van uw dorp ligt op de weg naar Jalalabad. Wanneer er nadien uitdrukkelijk gevraagd wordt of Shpola onderweg ligt naar Jalalabad, antwoordt u dat u denkt van wel. Nadien zegt u ook nog dat het ten Noorden van uw dorp ligt en na het districtscentrum (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 11-12).

U kent het dorp Kotagay niet (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 10), hoewel dit in de nabijheid van uw dorp ligt. Gevraagd naar het dorp Rawgay, dat vlakbij uw dorp ligt, zegt u eerst dat het in uw dorp is, dat het een dorp is, maar dat u er nog nooit bent geweest. Dan zegt u dat het ook een weg is. Gevraagd naar waar die weg dan gaat geeft u de volgende vage uitleg "daar is een berg, bij die berg zijn er paden, die gaan naar Rawgay, en daar ligt Rawgay dicht bij die paden" (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 7). Gevraagd om Rawgay op een zelf getekende kaart te situeren, zegt u enkel dat het in de dorpen is en kan u niet aantonen op de kaart waar het ligt. U verklaart dat dit komt omdat u zich in Afghanistan fysiek en psychisch niet goed voelde (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 9). Rawgay is een dorp vlakbij uw dorp en er kan dan ook van u, zelfs als u persoonlijke problemen had in Afghanistan, verwacht worden dat u enigszins kan situeren waar het zich bevindt. Het feit dat u niet wil aanduiden op de kaart waar Rawgay ligt contrasteert bovendien met de vage uitleg die u voordien probeerde te geven over de ligging van Rawgay en waarbij u de indruk probeerde te wekken dat u wist waar het lag, en dat het zelfs in uw dorp zou liggen. Ook bij uw tweede gehoor verklaarde u bovendien dat Rawgay een subdorp is van uw dorp (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 21), waardoor het des te vreemder is dat u het niet precies kan lokaliseren.

Gevraagd naar het dorp Tangay verklaart u dat dit bij Shpole dorp ligt (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 9). Er is geen enkel dorp in de omgeving van Tangay gevonden dat Shpole heet. Vermoedelijk bedoelt u Shpola, een dorp dat u voordien ook noemde (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 8). Dit ligt echter, zoals eerder uiteengezet, ten Noorden van uw dorp en in de richting van Jalalabad. Tangay ligt echter in het uiterste Zuiden van uw dorp. Het is zeer opvallend dat u de locatie van Tangay niet kent, aangezien u bij uw tweede gehoor verklaart dat Tangay een subdorp van uw dorp is (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 21). U verklaart dat Yaghi Band ook ten Zuiden van uw dorp ligt. U zou dit van uw neven hebben gehoord en bent er zelf nooit langsgekomen (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 11). Yaghi Band ligt echter ook ten Noorden van uw dorp en op de weg naar Jalalabad. Er wordt dan met u geverifieerd of Yaghi band niet in de richting van Jalalabad ligt, waarop u zegt dat het niet weet (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 11). U wordt geconfronteerd met het feit dat u voordien zei dat Yaghi Band ten Zuiden van uw dorp ligt, waarop u verklaart dat u dat inderdaad denkt (gehoorverslag 20 juli 2017). Ook over de ligging van Yaghi Band, dat nochtans dichtbij uw dorp ligt en waar u wél minstens twee keer bent langsgekomen onderweg naar Jalalabad (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 8), geeft u dus onzekere, incoherent en vage informatie. Ook Tudgay verklaart u te kennen en u zegt dat het dichtbij Haji Jian dorp ligt onderweg naar het districtscentrum. Gevraagd om dit op de kaart aan te duiden weigert u dit te doen omdat u maar twee keer naar het districtscentrum bent geweest en het dus niet kan (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 21). Shaykhan verklaart u ook te kennen, maar u hebt geen idee waar het is en weet enkel dat mensen daar naar begrafenissen of huwelijken gingen (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 19). Nochtans ligt Shaykhan ook in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp.

Nog verwarder is uw uitleg over de onmiddellijke omgeving van uw dorp bij uw tweede gehoor. Er werd tijdens dit gehoor samen met u een kaart opgesteld waarbij de dorpen in uw regio van Noord naar Zuid, de weg van Jalalabad langs het districtcentrum volgend, op uw aanwijzingen als volgt werden weergegeven: het dichtste bij Jalalabad ligt Kotagay en dan richting Zuiden de weg volgend opeenvolgend het districtscentrum, Kotawal en Tangay, uw dorp, Jaw Dara en het meeste zuidelijk ligt Oghez (zie kaart aangehecht aan gehoorverslag 24 augustus 2017). Deze situering van de dorpen komt niet overeen met de kaarten waarover het CGVS beschikt. Kotagay ligt volgens deze kaarten bijna even zuidelijk als Oghez, dus omgekeerd van wat u aanduidt op uw kaart. Kotawal ligt ten Zuiden van uw dorp, in plaats van ten Noorden ervan zoals u aanduidt op de kaart.

Daarenboven komen uw verklaringen over de omgeving van uw dorp tijdens het tweede gehoor niet overeen met uw verklaringen tijdens het eerste gehoor. Tijdens het eerste gehoor kende u Kotagay niet, tijdens het tweede gehoor verklaarde u dit wel te kennen (maar situeerde het fout). Tijdens het eerste gehoor zei u dat Kotawal ten Zuiden van uw dorp lag, en tijdens het tweede gehoor situeert u het ten Noorden van uw dorp.

U weet wel dat ten Zuiden van Deh Bala men in de Spin Ghar bergen komt en de grens met Pakistan (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 11). U weet ook dat het dorp Jaw Dara ten Zuiden van uw dorp ligt (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 17) en dat Gurgurai en Angur Kalai in de buurt van Papin liggen (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 12).

U weet dat Papin en Gurgurai dorpen zijn die dicht bij elkaar liggen en kan deze ongeveer situeren ten Zuid-Oosten van uw dorp (gehoorverslag 20 juli 2017, p. 10). Gevraagd hoe u naar Gurgurai zou gaan geeft u een vage uitleg "langer dan het is een smalle rivierbedding en dan door velden en dan een paar kleine dorpen" om te besluiten dat u niet goed weet waar het is "het is onderweg maar nooit geweest, ik zei het in mijn vorig interview ik had geen vriendschappen met niemand buiten mijn dorp en ik zou ook nooit gaan ik had het issue met het meisje". U geeft uiteindelijk toe dat het duidelijk is dat u niet weet waar Gurgurai ligt maar dat het een dorp in uw gebied is. Gevraagd naar de veiligheidssituatie in Gurgurai verklaart u dat deze slecht was en dat er gevechten waren van taliban en Daesh, maar u kan geen specifiek voorbeeld geven en vermeldt vaag gevechten tegen mensen, aan checkpoints en bomaanvallen. U kan hier echter geen details over geven (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 11). (...) Waar verzoeker aanvoert dat hij bepaalde dorpen perfect kon situeren en de Spin Ghar bergen kon situeren, komt hij in wezen niet verder dan het loutere herhalen van delen van verklaringen die wel correct zijn teneinde zijn lacuneuze kennis te minimaliseren, waarmee hij evenwel niet vermag voormelde pertinente motieven te verklaren of te weerleggen.

Alwaar verzoeker hekelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het dorp niet exact kon situeren, dat de 'herkomstcheck' gebaseerd is op dorpen die de commissaris-generaal wel kon terug vinden in de buurt van waar het dorp van verzoeker zou moeten liggen en aldus vertrokken wordt van een hypothetische ligging van het dorp, dient er vooreerst op gewezen dat gedurende het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk werd afgetoetst of het dorp "Ghostara" dat zich op de kaarten van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevindt wel degelijk hetzelfde is als "Ghokdara", de naam van verzoekers dorp. Hieromtrent wordt het volgende gesteld: "Het is Ghostara he uw dorp? [schrijft op] Bij ons noemt het Ghoghtara jullie spreken. Is er een ander dorp dat Ghoshtara of Ghostara heet? Ik denk hetzelfde dorp maar anders geschreven omdat er daar geen ander dorp is met die naam van Gostara." (administratief dossier, stuk 9, p. 11, eigen benadrukking). Voorts kan met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden opgemerkt dat: "U wordt tijdens het tweede gehoor geconfronteerd met het feit dat uw dorp zich niet bevindt waar u het aanduidt op de kaart, en dat uw uitleg over de dorpen errond ook niet klopt. U verklaart hierop dat uw dorp vroeger Kharkay heette (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 19-21). Er is echter geen dorp met de naam Kharkay teruggevonden op de kaarten waarover het CGVS beschikt. Oghoz, Amad Khail en Segh zijn volgens u omliggende dorpen. Hiervan is alleen Oghoz teruggevonden. Zelfs als uw dorp vlakbij Oghoz ligt, is dit in de regio/vallei waarover vragen werden gesteld en zou u deze regio dus moeten kennen. U verklaart dat Sra Murgay, Aba Khel, Haji Jani Kalai, Tangay en Rawgay subdorpen zijn van uw dorp (gehoorverslag 24 augustus 2017, p. 21). Van deze subdorpen zijn alleen Tangay en Rawgay teruggevonden, die ook in dezelfde vallei en in de onmiddellijke omgeving van het gevonden dorp "Ghostara" liggen. Dit is dus wel degelijk de regio van de door u beweerde herkomst. Zoals eerder uiteengezet, is uw uitleg over de dorpen in deze regio incoherent, vaag en incorrect. Deze vaststelling blijft overeind, zelfs als men ervan uit zou gaan dat het dorp "Ghostara", dat op de kaarten ligt, niet uw dorp is." In zoverre verzoeker hier tegen inbrengt dat het niet ernstig is om van hem te verwachten op de hoogte te zijn alle dorpen in de omgeving van zijn dorp te kennen, zeker niet aangezien het niet zeker is of het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het correcte dorp van verzoeker heeft teruggevonden en aldus geen zekerheid bestaat opdat zijn kennis van de regio correct is afgetoetst, komt hij niet verder dan het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt voormelde motieven in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad benadrukt voorts, en dit los van een desgevallend gebrek aan scholing, dat van de asielzoeker die beweert afkomstig te zijn van een bepaalde stad, regio en land, mag verwacht worden dat hij afdoende correct kan antwoorden op vragen die betrekking hebben op zijn onmiddellijke (werk)omgeving, de veiligheidssituatie en geografische gegevens.

Het is immers niet omdat men geen scholing heeft gehad, dat men verstoken is van iedere kennis en gezond verstand. Overigens dient opgemerkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf tot de vierde graad lager onderwijs te hebben gevolgd (administratief dossier, stuk 21), zodat hij allerminst gevolgd kan worden waar in het onderhavig verzoekschrift wordt gesteld dat hij nooit scholing heeft genoten.

In de mate verzoeker nog betoogt dat hij zich omwille van zijn problemen tot drugs had gewend, het merendeel van de tijd onder invloed was om de realiteit te ontlopen en de conflicten waarover hij zaken opving heeft uiteengezet tijdens het gehoor, slaagt hij er niet in een verklaring bij te brengen om zijn lacuneuze kennis omtrent de veiligheidssituatie in het district Deh Bala te verschonen. Voorts dient te worden benadrukt dat ook het tijdsverloop niet kan verklaren waarom verzoeker niet op de hoogte zou zijn van zaken die tot zijn dagdagelijkse leefomgeving behoorden, zoals onder meer luchtaanvallen die plaatsvonden toen hij in het district Deh Bala woonde, acties van IS en concrete voorbeelden van gevechten tussen Daesh en de taliban. De in de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in verzoekers kennis met betrekking tot zijn regio van herkomst zijn apert en betreffen geenszins details doch hebben betrekking op zijn onmiddellijk leefomgeving. Verzoekers onwetendheid in dit verband kan dan ook niet worden verklaard door het loutere tijdsverloop sinds zijn vertrek uit Afghanistan. De vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing dienaangaande worden derhalve door de Raad tot de zijne gemaakt en geacht als zijnde hier hernomen.

Verzoeker wijst erop dat hij te kampen heeft met geheugenproblemen sinds het ongeval dat hij voorhad als kind. Zoals reeds terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing staven de door hem in dit verband voorgelegde medische documenten van Pakistan en België niet dat zijn cognitieve en mentale functies ernstig verstoord zouden zijn waardoor hij niet in staat zou zijn om zijn asielaanvraag op een geloofwaardige manier uiteen te zetten. Integendeel, blijkt uit het Belgische document dat verzoekers neurologische onderzoeken normaal bleken. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker tijdens het gehoor in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven.

In zoverre verzoeker dat hij een bijzonder kwetsbaar profiel heeft omdat hij na al die jaren in Europa verwesterd is, dient er vooreerst op gewezen dat verzoeker dienaangaande niet verder komt dan te verwijzen naar louter algemene informatie bijgevoegd aan het verzoekschrift die geen betrekking heeft op zijn persoon, terwijl hij de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken. Evenmin toont hij aan waarom hij dermate zou zijn verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken. Het betreft immers een blote bewering die op geen enkele wijze *in concreto* wordt uitgewerkt en/of gestaafd.

De Raad merkt op dat verzoeker in het voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (1) hij eveneens vage verklaringen aflegt omtrent de verkiezingen die plaatsvonden toen hij in het district Deh Bala woonde; (2) verzoeker evenmin aannemelijke verklaringen aflegt omtrent de landbouwactiviteiten van zijn familie en (3) de door hem voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat zij de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De stukken toegevoegd aan de aanvullende nota en door verzoeker omschreven als een brief van de politie en een brief van de dorpsouderste voorlegt, zijn niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorgeschreven door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan. Deze stukken kunnen derhalve niet in overweging worden genomen. In zoverre de raadsman van verzoeker ter terechtzitting vraagt om uitstel teneinde alsnog een vertaling te bekomen van de documenten, dient te worden opgemerkt dat verzoeker ruim drie maanden de tijd had sinds de kennisgeving van de bestreden beslissing om bijkomende stukken te bekomen te laten vertalen. Daarnaast benadrukt de Raad dat de wetgever, met de hervormingen van de Vreemdelingenwet in september 2006 een snelle afhandeling van dossiers heeft gewild, met onder meer een snelle behandelingstermijn voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hij heeft ook gewild dat nieuwe gegevens ten laatste op de door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vastgestelde rechtsdag worden aangebracht. Eén en ander leidt tot het besluit dat de wil van de wetgever zou worden miskend wanneer uitstel zou worden verleend.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit het district Deh Bala, in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.4. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van verzoeker. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

De gebrekkige kennis van verzoeker over zijn beweerde regio van herkomst in samenhang met de foutieve en lacuneuze antwoorden op de vele kennisvragen die aan verzoeker gesteld werden verhinderen nog verder geloof te hechten aan zijn beweerde verblijf in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing en rekening houdend met het voorgaande oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de verklaringen van verzoeker aangaande zijn herkomst en verblijfplaats in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar ernstige hiaten, incoherenties en zelfs fouten vertonen, zodat zij als begin van bewijs iedere positieve overtuigingskracht ontberen.

2.3.2.5. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht.

De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Uit de bestreden beslissing blijkt dat aan de Afghaanse nationaliteit van verzoeker op zich niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Deh Bala (ook wel: Haska Meena), provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit het district Deh Bala, in de provincie Nangarhar aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. De bestreden beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze gebaseerd is zodat een schending van het redelijkheidsbeginsel niet dienstig kan worden aangevoerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

2.3.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te kunnen besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER